

врѣме на бой тѣ си спущатъ муцуната чакъ до земята и тичатъ право напрѣдъ като глигани. Ловцитѣ знаятъ това добръ и стоятъ сръщу носорога, дордѣ ги наближи. Тогава тѣ веднага отскачатъ на страна и стрѣлятъ върху него. Разяреното животно, като забѣлѣжи, че отпрѣдъ му нѣма неприятель, връща се назадъ и пакъ се спуща да го гони; ловецѣтъ пакъ отскача настрана и стрѣля повторно, докато го нарани смъртоносно.

Носорогѣтъ яде и най-простата храна: суха трѣва, камъши, корени и младитѣ клоне на дърветата, понѣкога даже съ коренитѣ поглѣща и прѣстъ.

Осждената на смъртъ.

(Разказва укротителката Ругъ).

I.

Баща ми бѣше укротитель на звѣрове. Той ги силно обичаше и умѣше добръ да ги *дресира* и отглежда.

Отъ малка азъ привикнахъ къмъ дивитѣ животни и не се бояхъ отъ тѣхъ, защото баща ми често ме водѣше за ржка при тѣхъ.

Когато станахъ на 16 години мома, баща ми се помина. Тогава трѣбваше сама да изкарвамъ прѣхраната си. Заловихъ се за бащиното си за-